Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 998/2003,**

26. mai 2003,

mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ

(ELT L 146, 13.6.2003, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EMÜ) nr 592/2004, 30. märts 2004	L 94	7	31.3.2004
►**M2**	Nõukogu otsus 2004/650/EÜ, 13. september 2004	L 298	22	23.9.2004
►**M3**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1994/2004, 19. november 2004	L 344	17	20.11.2004
►**M4**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 2054/2004, 29. november 2004	L 355	14	1.12.2004
►**M5**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 425/2005, 15. märts 2005	L 69	3	16.3.2005
►**M6**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1193/2005, 25. juuli 2005	L 194	4	26.7.2005
►**M7**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 18/2006, 6. jaanuar 2006	L 4	3	7.1.2006
►**M8**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 590/2006, 12. aprill 2006	L 104	8	13.4.2006
►**M9**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1467/2006, 4. oktoober 2006	L 274	3	5.10.2006
►**M10**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 245/2007, 8. märts 2007	L 73	9	13.3.2007
►**M11**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 454/2008, 21. mai 2008	L 145	238	4.6.2008
►**M12**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1144/2008, 18. november 2008	L 308	15	19.11.2008
►**M13**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 219/2009, 11. märts 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M14**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 898/2009, 25. september 2009	L 256	10	29.9.2009
►**M15**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 438/2010, 19. mai 2010	L 132	3	29.5.2010
►**M16**	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 1153/2011, 30. august 2011	L 296	13	15.11.2011
►**M17**	Komisjoni määrus (EL) nr 52/2012, 20. jaanuar 2012	L 18	1	21.1.2012
►**M18**	Nõukogu määrus (EL) nr 517/2013, 13. mai 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 998/2003,

26. mai 2003,

mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37 ja artikli 152 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

pärast nõupidamist regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ([3]) vastavalt lepituskomisjonis 18. veebruaril 2003 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades järgmist:

(1) On vaja ühtlustada loomatervishoiunõuded, mida kohaldatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes liikmesriikide vahel ja kolmandatest riikidest, ning seda eesmärki võimaldavad saavutada üksnes ühenduse tasandil vastu võetud meetmed.

(2) Käesolevas määruses käsitletakse asutamislepingu I lisaga hõlmatud elusloomade liikumist. Mõnede selle sätete, eelkõige marutaudi käsitlevate sätete otsene eesmärk on rahva tervise kaitse, kuna ülejäänud sätted käsitlevad üksnes loomade tervishoidu. Seetõttu on asutamislepingu artikkel 37 ja artikli 152 lõike 4 punkt b asjakohane õiguslik alus.

(3) Viimase 10 aasta jooksul on marutaudiga seotud olukord kogu ühenduses märkimisväärselt paranenud pärast rebaste suu kaudu vaktsineerimise kavade kohaldamist piirkondades, mida kahjustas 1960. aastatest alates Kirde-Euroopas levinud marutaudiepideemia.

([1]) EÜT C 29 E, 30.1.2001, lk 239 ja EÜT C 270 E, 25.9.2001, lk 109.
([2]) EÜT C 116, 20.4.2001, lk 54.
([3]) Euroopa Parlamendi 3. mai 2001. aasta arvamus (EÜT C 27 E, 31.1.2002, lk 55), nõukogu 27. juuni 2002. aasta ühine seisukoht (EÜT C 275 E, 12.11.2002, lk 42) ja Euroopa Parlamendi 22. oktoobri 2002. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 10. aprilli 2003. aasta otsus ja nõukogu 25. aprilli 2003. aasta otsus.

▼B

(4) Olukorra paranemise tõttu loobusid Ühendkuningriik ja Rootsi aastakümnete jooksul kohaldatud kuuekuulise karantiini süsteemist alternatiivse, vähem kitsendava süsteemi kasuks, mis pakub samaväärset ohutuse taset. Seetõttu tuleks ühenduse tasandil sätestada erisüsteemi kohaldamine lemmikloomade liikumise suhtes nendesse liikmesriikidesse viieaastase üleminekuperioodi jooksul ning esitada saadud kogemuste ja Euroopa Toiduohutusameti teadusliku arvamuse põhjal komisjonile ettenähtud ajal aruanne koos asjakohaste ettepanekutega. Samuti tuleks sätestada kiire kord eespool nimetatud üleminekuperioodi ajutise pikendamise üle otsustamiseks, eriti kui saadud kogemuste teaduslik hindamine näitab, et tarvis oleks sätestatust pikemaid perioode.

(5) Ühenduses täheldatud lemmikloomadest kiskjaliste marutaudijuhtumid mõjutavad nüüd peamiselt kolmandatest riikidest pärit loomi, kus marutaudi linnavorm on endeemiline. Seetõttu tuleks liikmesriikide poolt niisugustest kolmandatest riikidest sissetoodud lemmikloomadest kiskjalistele üldiselt kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid rangemaks muuta.

(6) Tuleks siiski kaaluda erandeid sellisel juhul, kui loomi tuuakse sisse nendest kolmandatest riikidest, mis loomade tervishoiu seisukohast kuuluvad ühendusega samasse geograafilisse piirkonda.

(7) Asutamislepingu artikli 299 lõike 6 punktis c ning nõukogu 12. märtsi 1973. aasta määruses (EMÜ) nr 706/73 Kanalisaarte ja Mani saare suhtes kohaldatava põllumajandustoodetega kauplemist käsitleva ühenduse korra kohta ([1]) sätestatakse, et ühenduse veterinaaria-alaseid õigusakte kohaldatakse Kanalisaartel ja Mani saarel, mida selle määruse kohaldamisel käsitletakse Ühendkuningriigi osana.

(8) Samuti tuleks kehtestada õiguslik raamistik loomatervishoiunõuetele, mida kohaldatakse marutaudist kahjustamata loomaliikide või marutaudi suhtes epidemioloogiliselt tähtsusetute loomaliikide mittekaubandusliku liikumise puhul ja teiste haiguste suhtes, mis kahjustavad I lisas loetletud liike.

(9) Käesolevat määrust tuleks kohaldada, ilma et see piiraks nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 (looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel) ([2]) kohaldamist.

(10) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([3])

([1]) EÜT L 68, 15.3.1973, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EMÜ) nr 1174/86 (EÜT L 107, 24.4.1986, lk 1).
([2]) EÜT L 61, 3.3.1997, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2476/2001 (EÜT L 334, 18.12.2001, lk 3).
([3]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

(11) Ühenduse olemasolevaid loomatervishoiunõudeid ja täpsemalt nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiivi 92/65/EMÜ (milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A lisa I punktis osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse) ([1]) kohaldatakse üldiselt üksnes kauplemise suhtes. Selleks et vältida kaubanduslike liikumiste petturlikku esitamist lemmikloomade mittekaubanduslike liikumistena käesoleva määruse tähenduses, tuleks uuendada direktiivi 92/65/EMÜ sätteid I lisa A ja B osas täpsustatud loomaliikide liikumise osas, et tagada nende ühtlikkus käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega. Samal eesmärgil tuleks sätestada võimalus kindlaks määrata käesolevale määrusele vastavalt liikuvate loomade maksimaalne arv, mille ületamisel kohaldatakse kauplemise eeskirju.

(12) Käesoleva määrusega sätestatud meetmed on kavandatud piisava ohutustaseme tagamiseks kõnealuste terviseriskide suhtes. Need meetmed ei põhjusta käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvale loomade liikumisele asjatuid takistusi, kuna põhinevad probleemi arutanud ekspertide rühma otsustel, eelkõige veterinaaria teaduskomitee 16. septembril 1997. aastal avaldatud aruandel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Käesolevas määruses sätestatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded ja niisuguse liikumise kontrolli suhtes rakendatavad eeskirjad.

Artikkel 2

Määrust kohaldatakse I lisas loetletud lemmikloomaliikide liikumise puhul liikmesriikide vahel või kolmandatest riikidest.

Käesoleva määruse kohaldamine ei piira määruse (EÜ) 338/97 kohaldamist.

Käesolev määrus ei mõjuta sätteid, mis põhinevad muudel kui loomatervishoiunõuetega seotud kaalutlustel, ning lemmikloomade teatavate liikide või tõugude liikumise piiramiseks ettenähtud sätteid.

([1]) EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1282/2002 (EÜT L 187, 16.7.2002, lk 3).

▼B

Artikkel 3

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *lemmikloomad* – I lisas loetletud liikidesse kuuluvad loomad, kes on kaasas nende omanikel või omanike nimel liikumise ajal kõnealuste loomade eest vastutavatel isikutel ning ei ole ette nähtud müümiseks või teise omaniku juurde viimiseks;

b) *pass* – mis tahes dokument, mis võimaldab lemmiklooma selgelt identifitseerida ja sisaldab punkte, mis võimaldavad kontrollida selle staatust käesoleva määruse suhtes, ning peab olema koostatud vastavalt artikli 17 teisele lõigule;

c) *liikumine* – lemmiklooma mis tahes liikumine liikmesriikide vahel või tema sisenemine või taassisenemine ühenduse territooriumile kolmandast riigist.

Artikkel 4

1. Kaheksa-aastase üleminekuperioodi jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest loetakse I lisa A ja B osas nimetatud loomi identifitseerituteks, kui neil on:

a) selgelt loetav tätoveering; või

b) elektrooniline identifitseerimissüsteem (mikrokapsel).

▼M15

Kui esimese lõigu punktis b osutatud juhul ei vasta mikrokapsel Ia lisas sätestatud nõuetele, peavad omanikul või omaniku nimel lemmiklooma eest vastutaval füüsilisel isikul olema kontrollimiseks vajalikud mikrokapsli lugemise vahendid.

▼B

2. Olenemata looma identifitseerimise süsteemist, nähakse samuti ette teave, mille abil saab kindlaks teha looma omaniku nime ja aadressi.

3. Liikmesriigid, kes nõuavad muul viisil kui läbi karantiini oma territooriumile sisenevate loomade identifitseerimist vastavalt lõike 1 esimese lõigu punktile b, võivad seda ka edaspidi teha üleminekuperioodi jooksul.

4. Pärast üleminekuperioodi lõppu lubatakse looma identifitseerida üksnes lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud viisil.

II PEATÜKK

Sätted, mida kohaldatakse liikmesriikide vahel toimuva loomade liikumise suhtes

Artikkel 5

1. Ilma et see piiraks artiklis 6 sätestatud nõuete kohaldamist, peavad I lisa A ja B osades loetletud liikidesse kuuluvate lemmikloomade liikumisel olema täidetud järgmised nõuded:

a) loomad on identifitseeritavad vastavalt artiklile 4; ja

▼M15

b) loomadega on kaasas pass, mille on välja andnud pädeva asutuse väljastatud tegevusloaga veterinaararst ja mis tõendab, et:

i) kõnealusele loomale on tehtud kehtiv vaktsineerimine marutaudi vastu kooskõlas Ib lisaga,

ii) vajaduse korral on kõnealuse looma suhtes võetud tervishoiualased ennetusmeetmed seoses muude haigustega.

Selleks et tagada lisaks marutaudile kontroll lemmikloomade liikumise tõttu levida võivate muude haiguste üle, võib komisjon artikli 19b kohaselt ja artiklite 19c ja 19d tingimusi järgides võtta delegeeritud õigusaktidega vastu esimese lõigu punkti b alapunktis ii osutatud tervishoiualased ennetusmeetmed. Kõnealused meetmed peavad olema teaduslikult põhjendatud ja proportsionaalsed sellise liikumise tõttu tekkiva haiguste levikuohuga.

▼B

2. Liikmesriigid võivad lubada I lisa A ja B osas loetletud loomade liikumist, kes on alla kolme kuu vanused ja vaktsineerimata, kui neil on kaasas pass ja nad on viibinud oma sünnikohas sündimisest saadik, puutumata kokku tõenäoliselt nakatunud metsloomadega, või kui nad on koos oma emaga, kellest nad on ikka veel sõltuvad.

Artikkel 6

▼M15

1. Kuni 31. detsembrini 2011 kehtivad I lisa A osas loetletud lemmikloomade sisenemisel Iirimaa, Malta, Rootsi ja Ühendkuningriigi territooriumile järgmised tingimused:

— loomad peavad olema identifitseeritavad vastavalt artikli 4 lõike 1 esimese lõigu punktile b, välja arvatud juhul, kui kuni artikli 4 lõikega 1 ettenähtud kaheksa-aastase üleminekuperioodi lõpuni tunnustab sihtliikmesriik identifitseerimist ka vastavalt artikli 4 lõike 1 esimese lõigu punktile a, ja

▼B

— loomadega peab kaasas olema pass, mille on välja andnud pädeva asutuse poolt määratud veterinaararst ja mis lisaks artikli 5 lõike 1 punktis b sätestatud tingimustele tõendab, et heakskiidetud laboris on tehtud neutraliseerivate antikehade tiitrimine (vähemalt 0,5 IU/ml) prooviga ajavahemiku jooksul, mis on sätestatud artikli 25 teises lõikes määratletud kuupäeval kehtivates siseriiklikes eeskirjades.

Niisugust antikehade tiitrimist ei ole vaja korrata loomadega, keda pärast kõnealust tiitrimist on regulaarselt uuesti vaktsineeritud artikli 5 lõikes 1 sätestatud intervallidega, ilma et valmistajalabori poolt nõutavas vaktsineerimisprotokollis oleks lünki.

Sihtliikmesriik võib vabastada ►M2 nende nelja liikmesriigi ◄ vahel liikuvad lemmikloomad vaktsineerimise ja antikehade tiitrimise nõudest käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tingimusel vastavalt artikli 25 teises lõikes määratletud kuupäeval kehtivatele siseriiklikele eeskirjadele.

▼B

2. Välja arvatud erijuhtudel, kui pädev asutus lubab teha erandi, ei või I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvaid alla kolme kuu vanuseid loomi sisse tuua enne, kui nad on jõudnud vaktsineerimiseks nõutavasse vanusesse ning, kui eeskirjad seda nõuavad, neilt on võetud proov antikehade tiitrimiseks.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad lõikes 1 sätestatud üleminekuperioodi pikendada, tegutsedes komisjoni ettepanekul ja vastavalt asutamislepingule.

▼M13

Artikkel 7

I lisa C osas loetletud liikidesse kuuluvate loomade liikumise suhtes liikmesriikide vahel või II lisa B osa 2. jaos loetletud territooriumilt ei kohaldata marutaudi osas mingeid nõudeid. Teiste haiguste osas koostab komisjon vajaduse korral täpsemad nõuded, sealhulgas loomade arvu ülempiiri. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 24 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Vastavalt artikli 24 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele võib koostada loomadega kaasas oleva sertifikaadi näidise.

▼B

III PEATÜKK

Kolmandatest riikidest liikumise tingimised

Artikkel 8

1. Liikumise ajal peavad I lisa A ja B osas loetletud liikidesse kuuluvad lemmikloomad:

a) kui nad tuuakse II lisa B osa 2. jaos või C osas loetletud kolmandast riigist ja nad sisenevad:

i) ühte II lisa B osa 1. jaos loetletud liikmesriikidest, vastama artikli 5 lõike 1 nõuetele,

▼M15

ii) kuni 31. detsembrini 2011 ühte II lisa A osas loetletud liikmesriikidest kas otse või mõne II lisa B osas loetletud territooriumi kaudu, vastama artikli 6 nõuetele;

▼B

b) kui nad tuuakse muust kolmandast riigist ja nad sisenevad:

i) ühte II lisa B osa 1. jaos loetletud liikmesriikidest:

— olema identifitseeritavad artiklis 4 määratletud identifitseerimissüsteemi vahenditega, ja

— neile on tehtud:

— vaktsineerimine marutaudi vastu vastavalt artikli 5 nõuetele, ja

— neutraliseeriv antikehade tiitrimine (vähemalt 0,5 IU/ml), mis tehakse prooviga, mille on võtnud volitatud veterinaararst vähemalt 30 päeva pärast vaktsineerimist ja kolm kuud enne liikumist.

▼B

Antikehade tiitrimist ei ole vaja korrata lemmikloomadel, keda artikli 5 lõikes 1 sätestatud intervallidega korduvalt vaktsineeritakse.

Kõnealust kolmekuulist ajavahemikku ei kohaldata lemmikloomade taassisenemisel, kelle passis on kinnitus, et tiitrimine viidi positiivse tulemusega läbi enne, kui loom lahkus ühenduse territooriumilt,

▼M15

ii) kuni 31. detsembrini 2011 ühte II lisa A osas loetletud liikmesriikidest kas otse või mõne II lisa B osas loetletud territooriumi kaudu, pandama karantiini, välja arvatud juhul, kui nad on pärast liitu sisenemist viidud vastavusse artikli 6 nõuetega;

▼B

2. Lemmikloomadega peab kaasas olema sertifikaat, mille on välja andnud riiklik veterinaararst, või taassisenemisel pass, mis tõendab vastavust lõike 1 sätetele.

3. Olenemata eespool esitatud sätetest:

a) kohaldatakse II peatükis sätestatud eeskirju lemmikloomadele, kes on pärit II lisa B osa 2. jaos loetletud territooriumidelt, mille puhul on artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras kehtestatud, et niisugustel territooriumidel kohaldatakse ühenduse eeskirjadega vähemalt samaväärseid eeskirju, nagu on sätestatud käesolevas peatükis;

b) võib jätkuda lemmikloomade liikumine San Marino, Vatikani ja Itaalia, Monaco ja Prantsusmaa, Andorra ja Prantsusmaa või Hispaania ning Norra ja Rootsi vahel tingimustel, mis on sätestatud artikli 25 teises lõikes määratletud kuupäeval kehtivates siseriiklikes eeskirjades;

c) võib artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras ja tingimustel, mis määratletakse edaspidi, lubada siseneda II lisa B ja C osas loetletud riikidest pärit I lisa A osas loetletud liikidesse kuuluvaid alla kolme kuu vanuseid vaktsineerimata lemmikloomi, kui asjaomase riigi marutaudiga seotud olukord seda võimaldab.

4. Käesoleva artikli rakenduskord, eelkõige näidissertifikaat, võetakse vastu artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras.

▼M13

Artikkel 9

I lisa C osas loetletud liikidesse kuuluvate loomade liikumise suhtes kolmandatest riikidest kohaldatavad tingimused kehtestab komisjon. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 24 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Nõutav loomadega kaasas olev sertifikaadi näidis koostatakse vastavalt artikli 24 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

▼B

Artikkel 10

►M13 II lisa C osas ettenähtud kolmandate riikide loetelu koostab komisjon. Kolmas riik peab sellesse loetellu võtmiseks kõigepealt tõendama oma staatust marutaudi osas ning seda, et: ◄

a) marutaudikahtlusest ametiasutustele teatamine on kohustuslik;

b) tõhus seiresüsteem on töötanud vähemalt kaks aastat;

c) riigi veterinaarteenistuse struktuur ja volitused on sertifikaatide kehtivuse tagamiseks piisavad;

d) on rakendatud kõik reguleerivad meetmed marutaudi ärahoidmiseks ja tõrjeks, sealhulgas impordi eeskirjad;

e) kehtivad eeskirjad marutaudivastase vaktsiini turustamise kohta (lubatud vaktsiinide ja volitatud laborite loetelu).

▼M13

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 24 lõikes 5 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼B

Artikkel 11

Liikmesriigid esitavad üldsusele selget ja kergesti kättesaadavat teavet tervishoiunõuete kohta, mida kohaldatakse lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes ühenduse territooriumil, ning tingimuste kohta, mille alusel loomad võivad sellele territooriumile siseneda või taassiseneda. Liikmesriigid tagavad samuti, et sisenemiskohtade töötajad on nendest eeskirjadest täiesti teadlikud ning suutelised neid rakendama.

Artikkel 12

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et muust kui II lisa B osa 2. jaos loetletud kolmandast riigist ühenduse territooriumile toodud lemmikloomade suhtes kohaldatakse:

a) pädevate asutuste poolt ühenduse territooriumile sisenemise kohas läbiviidavaid dokumentide ja identsuskontrolle, kui tegemist on kuni viie lemmikloomaga;

b) direktiivis 92/65/EMÜ sätestatud nõudeid, kui tegemist on üle viie lemmikloomaga.

Liikmesriigid määravad niisuguste kontrollide eest vastutavad ametiasutused ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Artikkel 13

Kõik liikmesriigid koostavad loetelu artiklis 12 osutatud sisenemiskohtadest ning edastavad selle teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

▼B

Artikkel 14

Mis tahes liikumise ajal peab omanik või lemmiklooma eest vastutav füüsiline isik olema võimeline esitama kontrollide eest vastutavatele ametiasutustele artikli 8 lõikes 2 ettenähtud passi või sertifikaadi, mis tõendab, et loom vastab niisuguse liikumise puhuks sätestatud nõuetele.

▼M15

Kui artikli 4 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud juhul ei vasta mikrokapsel Ia lisas sätestatud nõuetele, peavad omanikul või omaniku nimel lemmiklooma eest vastutaval füüsilisel isikul olema kontrollimiseks vajalikud mikrokapsli lugemise vahendid.

▼B

Kui nende kontrollide käigus avastatakse, et loom ei vasta käesolevas määruses sätestatud nõuetele, otsustavad pädevad asutused pärast riikliku veterinaararstiga nõupidamist:

a) looma tema päritoluriiki tagasi saata;

b) looma ametliku järelevalve all isoleerida tervishoiunõuete täitmise seisukohast vajalikuks ajaks omaniku või looma eest vastutava füüsilise isiku kulul; või

c) viimase võimalusena viia läbi ilma rahalise kompensatsioonita looma eutanaasia, kui tema tagasisaatmist või karantiini panekut ei ole võimalik korraldada.

Liikmesriigid tagavad, et loomi, kellele ei ole antud luba ühenduse territooriumile sisenemiseks, majutatakse ametliku kontrolli all kuni nende päritoluriiki tagasipöördumiseni või mis tahes muu haldusotsuseni.

IV PEATÜKK

Ühised ja lõppsätted

Artikkel 15

Kui loomade liikumise suhtes kohaldatavad nõuded näevad ette marutaudi antikehade tiitrimise, peab proovi võtma volitatud veterinaararst ning testi tegema vastavalt nõukogu 20. märtsi 2000. aasta otsusele 2000/258/EÜ (millega määratakse eriinstituut, mis vastutab marutaudivastaste vaktsiinide tõhusust kontrollivate seroloogiliste testide standardiseerimiseks vajalike kriteeriumide kehtestamise eest ([1])) heakskiidetud labor.

▼M15

Artikkel 16

Kuni 31. detsembrini 2011 võivad Soome, Iirimaa, Malta, Rootsi ja Ühendkuningriik seoses ehhinokokoosiga ning Iirimaa, Malta ja Ühendkuningriik seoses puukidega seada lemmikloomade oma territooriumile sisenemise tingimuseks vastavuse neis riikides käesoleva määruse jõustumise kuupäeval kohaldatavatele erieeskirjade nõuetele.

([1]) EÜT L 79, 30.3.2000, lk 40.

▼B

Artikkel 17

▼M13

Komisjon võib kehtestada I lisa A ja B osas loetletud liikidesse kuuluvate loomade liikumise tehnilised nõuded (v.a käesoleva määrusega sätestatud nõuded). Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 24 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

I lisa A ja B osas loetletud liikidesse kuuluvate loomadega liikumisel kaasas olevate passide näidised kehtestatakse artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 18

Kohaldatakse kaitsemeetmeid, mis on sätestatud nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiviga 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle, ([1]) ning nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiviga 91/496/EMÜ, millega nähakse ette kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ. ([2])

Eelkõige liikmesriigi taotlusel või komisjoni algatusel, kui liikmesriigi või kolmanda riigi marutaudiga seotud olukord seda nõuab, võib artikli 24 lõikes 3 sätestatud korras vastu võtta otsuse, et nendelt territooriumidelt toodavad I lisa A ja B osas loetletud liikidesse kuuluvad loomad peavad vastama artikli 8 lõike 1 punktis b ettenähtud tingimustele.

▼M13

Artikkel 19

Komisjon võib muuta I lisa C osa ning II lisa B ja C osa, võttes arvesse ühenduses või kolmandates riikides valitseva olukorra arengut käesoleva määrusega hõlmatud liikidesse kuuluvaid loomi ohustavate haiguste, eelkõige marutaudi osas ning piirates sel eesmärgil vajaduse korral käesoleva määruse alusel liikuvate loomade arvu. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 24 lõikes 4 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼M15

Artikkel 19a

1. Komisjon võib tehnika arengut arvestades võtta artikli 19b kohaselt ja artiklite 19c ja 19d tingimusi järgides delegeeritud õigusaktidega vastu Ia lisas sätestatud identifitseerimise tehniliste nõuete muudatusi.

([1]) direktiiviga 92/118/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 49).
([2]) EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 96/43/EÜ (EÜT L 162, 1.7.1996, lk 1).

▼**M15**

2. Komisjon võib marutaudivastase vaktsineerimisega seotud teaduse ja tehnika arengut arvestades võtta artikli 19b kohaselt ja artiklite 19c ja 19d tingimusi järgides delegeeritud õigusaktidega vastu Ib lisas sätestatud marutaudivastase vaktsineerimisega seotud tehniliste nõuete muudatusi.

3. Selliste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel toimib komisjon vastavalt käesoleva määruse sätetele.

Artikkel 19b

1. Komisjonile antakse viieks aastaks alates 18. juunist 2010 õigus võtta vastu artikli 5 lõikes 1 ja artiklis 19a osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne viieaastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 19c tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 19c ja 19d sätestatud tingimusi.

Artikkel 19c

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 5 lõikes 1 ja artiklis 19a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist, ja tagasivõtmise võimalikud põhjused.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 19d

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest.

Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada kahe kuu võrra.

2. Kui pärast selle tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub õigusaktis sätestatud kuupäeval.

▼M15

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

▼B

Artikkel 20

Tehnilised rakendusmeetmed võetakse vastu artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras.

▼M13

Artikkel 21

Komisjon võib vastu võtta üleminekusätted, et võimaldada üleminekut praeguselt korralt käesoleva määrusega kehtestatud korrale. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 24 lõikes 4 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

▼B

Artikkel 22

Direktiivi 92/65/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklis 10:

a) lõikest 1 jäetakse välja sõna “valgetuhkrute”;

b) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

“2. Koerte, kasside ja valgetuhkrutega kauplemisel peavad kõnealused loomad vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 998/2003 (mis käsitleb lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavaid loomatervishoiunõudeid ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ) (*) artiklites 5 ja 16 sätestatud nõuetele.

Loomadega kaasas olev sertifikaat peab samuti tõendama, et pädeva asutuse poolt volitatud veterinaararst on 24 tundi enne loomade lahkumist teinud kliinilise läbivaatuse, mis näitas, et loom on hea tervise juures ja suuteline taluma sihtkohta viimist.

3. Erandina lõikest 2 kohaldatakse Iirimaa, Ühendkuningriigi või Rootsiga kauplemisel koerte, kasside ja valgetuhkrute puhul määruse (EÜ) nr 998/2003 artiklites 6 ja 16 sätestatud tingimusi.

▼B

Loomadega kaasas olev sertifikaat peab samuti tõendama, et pädeva asutuse poolt volitatud veterinaararst on 24 tundi enne loomade lahkumist teinud kliinilise läbivaatuse, mis näitas, et loom on hea tervise juures ja suuteline taluma sihtkohta viimist.

(*) EÜT L 146, 13.6.2003, lk 1.”

c) lõikes 4 lisatakse pärast sõna “kiskjaliste” järgmine tekst:

“välja arvatud lõigetes 2 ja 3 osutatud liigid”

d) lõige 8 jäetakse välja.

2. Artiklile 16 lisatakse järgmised lõigud:

“Kasside, koerte ja valgetuhkrute puhul peavad imporditingimused olema vähemalt samaväärsed määruse (EÜ) nr 998/2003 III peatüki tingimustega.

Loomadega kaasas olev sertifikaat peab samuti tõendama, et pädeva asutuse poolt volitatud veterinaararst on 24 tundi enne loomade lahkumist teinud kliinilise läbivaatuse, mis näitas, et loom on hea tervise juures ja suuteline taluma sihtkohta viimist.”

Artikkel 23

Enne 1.veebruari 2007 esitab komisjon pärast Euroopa Toiduohutusameti arvamuse saamist seroloogilise testi säilitamise vajaduse kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule saadud kogemusel ja riskihinnangul põhineva aruande koos asjakohaste ettepanekutega režiimi kindlaksmääramiseks, mida alates ►**M11** 1. juulist 2010 ◄ hakatakse kohaldama artiklite 6, 8 ja 16 puhul.

Artikkel 24

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 osutatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 osutatud tähtaeg on 15 päeva.

▼M13

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.

▼**M13**

5. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja lõike 5 punkti b ning artiklit 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtaegadeks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punkti c ning lõike 4 punktide b ja e tähenduses kehtestatakse vastavalt kaks kuud, üks kuu ja kaks kuud.

▼**B**

Artikkel 25

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 3. juulist 2004.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

LOOMALIIGID

A OSA

Koerad

Kassid

B OSA

Valgetuhkrud

C OSA

Selgrootud (v.a mesilased ja vähid), troopilised dekoratiivkalad, kahepaiksed, roomajad.

Linnud: kõik liigid (v.a nõukogu direktiividega 90/539/EMÜ ([1]) ja 92/65/EMÜ hõlmatud kodulinnud).

Imetajad: närilised ja koduküülikud.

([1]) Nõukogu 15. oktoobri 1990. aasta direktiiv 90/539/EMÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (EÜT L 303, 31.10.1990, lk 6). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 2001/867/EÜ (EÜT L 323, 7.12.2001, lk 29).

▼**M15**

Ia LISA

Identifitseerimise tehnilised nõuded

Artikli 4 lõike 1 kohaldamisel on elektroonilise identifitseerimise standardsüsteem üksnes lugemiseks ettenähtud passiivne raadiosagedusel töötav identifitseerimisseade (mikrokapsel):

1) mis vastab ISO-standardile 11784 ja milles kasutatakse HDX- või FDX-B-tehnoloogiat;

2) mida saab lugeda ISO-standardile 11785 vastava lugemisseadme abil.

▼M15

Ib LISA

Marutaudivastase vaktsineerimise tehnilised nõuded (osutatud artikli 5 lõike 1 punkti b alapunktis i)

Artikli 5 lõike 1 kohaldamisel käsitatakse marutaudivastast vaktsineerimist kehtivana, kui see vastab järgmistele nõuetele.

1. Marutaudivastane vaktsiin peab:

   a) olema muu kui elusvaktsiin ja kuuluma vähemalt ühe järgmise kategooria alla:

      i) inaktiveeritud vaktsiin, mis sisaldab vähemalt üht antigeeni ühikut doosi kohta (WHO standard) või

      ii) rekombinantne vaktsiin, mis sisaldab elusas viirusülekandjas marutaudiviiruse immuunvastust esilekutsuvat glükoproteiini;

   b) liikmesriigis manustamise korral omama müügiluba kooskõlas:

      i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiviga 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta ([1]) või

      ii) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Ravimiamet ([2]);

   c) kolmandas riigis manustamise korral vastama vähemalt nõuetele, mis on sätestatud Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni maismaaloomade diagnostiliste testide ja vaktsiinide käsiraamatu 2008. aasta väljaande 2.1.13 peatüki C osas.

2. Marutaudivastast vaktsineerimist käsitatakse kehtivana, kui see vastab järgmistele tingimustele:

   a) vaktsiin manustati kuupäeval, mis on märgitud:

      i) passi IV jaos või

      ii) kaasasoleva veterinaartõendi vastavas jaos;

▼M16

   b) punktis a osutatud kuupäev ei tohi eelneda kiibi paigaldamise või tätoveerimise kuupäevale, mis on märgitud

      i) passi III jao punktis 2 või 5 või

      ii) kaasasoleva veterinaartõendi asjakohases jaos;

▼M15

   c) vähemalt 21 päeva peab olema möödunud sellest, kui täideti valmistaja nõutav esmase vaktsineerimise protokoll kooskõlas punkti 1 alapunktis b osutatud marutaudivastase vaktsiini müügiloa tehnilise kirjeldusega liikmesriigis või kolmandas riigis, kus vaktsiin manustatakse;

   d) marutaudivastase vaktsiini müügiloa tehnilise kirjeldusega ettenähtud vaktsineerimise kehtivusaja liikmesriigis või kolmandas riigis, kus vaktsiin manustatakse, peab tegevusloaga veterinaararst olema märkinud:

      i) passi IV jaos või

([1]) EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1.
([2]) ELT L 136, 30.4.2004, lk 1.

▼**M15**

ii) kaasasoleva veterinaartõendi vastavas jaos;

e) korduvvaktsineerimist tuleb käsitada esmasena, kui see ei toimunud punktis d osutatud eelmise vaktsineerimise kehtivuse ajal.

▼M9

II LISA

RIIKIDE JA TERRITOORIUMIDE LOETELU

A OSA

IE Iirimaa

MT Malta

SE Rootsi

UK Ühendkuningriik

B OSA

1. jagu

a) DK Taani, kaasa arvatud Gröönimaa (GL) ja Fääri saared (FO);

b) ES Hispaania, kaasa arvatud Baleaari saared, Kanaari saared, Ceuta ja Melilla;

c) FR Prantsusmaa, sealhulgas Prantsuse Guajaana (GF), Guadeloupe (GP), Martinique (MQ) ja Réunion (RE);

d) GI Gibraltar;

e) PT Portugal, kaasa arvatud Assoorid ja Madeira saared;

f) muud liikmesriigid, v.a A osas ja käesoleva jao punktides a, b, c ja e loetletud liikmesriigid.

2. jagu

AD Andorra

CH Šveits

▼M18

_____

▼M9

IS Island

LI Liechtenstein

MC Monaco

NO Norra

SM San Marino

VA Vatikani Linnriik

C OSA

AC Ascension

AE Araabia Ühendemiraadid

AG Antigua ja Barbuda

AN Hollandi Antillid

AR Argentina

AU Austraalia

AW Aruba

BA Bosnia ja Hertsegoviina

BB Barbados

▼M10

———————

▼M9

BH Bahrain

BM Bermuda

BY Valgevene

CA Kanada

CL Tšiili

FJ Fidži

FK Falklandi saared

HK Hongkong

▼M12

———————

▼M9

JM Jamaica

JP Jaapan

KN Saint Kitts ja Nevis

KY Kaimanisaared

▼M14

LC Saint Lucia

▼M9

MS Montserrat

MU Mauritius

MX Mehhiko

▼M10

MY Malaisia

▼M9

NC Uus-Kaledoonia

NZ Uus-Meremaa

PF Prantsuse Polüneesia

PM Saint-Pierre ja Miquelon

▼M10

———————

▼M9

RU Vene Föderatsioon

SG Singapur

SH Saint Helena

TT Trinidad ja Tobago

TW Taiwan

▼M17

US Ameerika Ühendriigid, sealhulgas Ameerika Samoa (AS), Guam (GU), Põhja-Mariaanid (MP), Puerto Rico (PR) ja USA Neitsisaared (VI)

▼M9

VC Saint Vincent ja Grenadiinid

VG Briti Neitsisaared

VU Vanuatu

WF Wallis ja Futuna

YT Mayotte